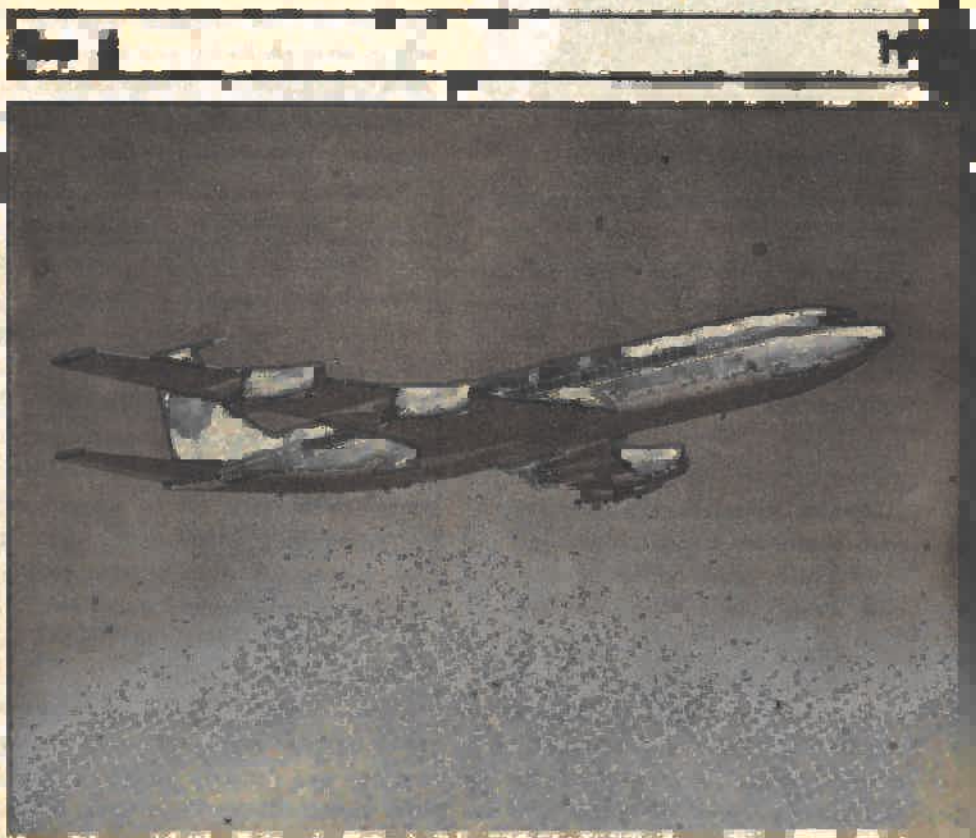

AUTOTEKNIIKOLLEN

1970-1971

Puheenjohtajalla on puheenvuoro

Liittomme juhluvuoden päättyessä pyydän esittää parhaat kiitokseni liiton toiminnanjohtajalle, liittohallituksen jäsenille, yhdistysten toimihenkilöille ja kaikille yhdistysten jäsenille, jotka eri tavoin ovat osallistuneet toimintaamme autoteknikko-aatteen eteenpäin viemiseksi.

Toivotan teille jokaiselle parhainta menestystä alkavana uutena vuotena.

Vaikkakaan aatteet yleensä eivät nykyisenä aikana ole korkeassa arvossa, on autoteknikkoate kuitenkin niin kiinteästi arkielämään ja meidän jokapäiväiseen työhömme liittyvä, että sen toteuttamiseksi suoritettu työ koituu paitsi meidän oman ammattitaitomme kohottamiseksi myös kuljetuskaluston paranevan huollon ansiosta koko yhteiskuntamme hyödyksi.

Autoteknikkoyhdistys Valkeakoskelle

Joulukuun 7 päivänä kokoontui Valkeakoskella Koiton ravintolassa pieni ryhmä autoalan miehiä keskustelemaan autoteknikkoyhdistyksen perustamisesta paikkakunnalle. Asiasta oli jo aikaisemmin alustavasti keskusteltu, kun Tampereen Autoteknikot pitivät dieselkurssin Valkeakoskella marraskuussa, jolloin myös liiton toiminnanjohtaja oli paikalla. Onnistunut kurssi varmaankin loi kiitollisen pohjan keskusteluille, samoin kuin johtaja Nummela ja teknikko Kiurun uuttera valmistelu ja tiedoitustoiminta, ja niin sinne päätettiin perustaa Valkeakosken Autoteknikot r.y.-niminen autoteknikkojen yhdistys.

Perustavan kokouksen puheenjohtajaksi valittiin yksimielisesti toiminnanjohtaja Aarne Sinervo ja sihteeriksi teknikko Teuvo Kiuru.

Kokouksen puheenjohtajan lausuttua paikallaolijat tervetulleiksi, ryhdyttiin käsittelemään yhdistyksen perustamista. Tällöin todettiin, että edellä mainitut paikalliset henkilöt olivat aikaisemmin pidetyn neuvottelukokouksen lisäksi tehneet niin huolellista tiedoitustyötä, että asiasta ei enää tarvinnut keskustella, vaan yhdistys muilta mulkitta päätettiin perustaa.

Yhdistyksen säännöiksi hyväksyttiin liiton mallisäännöt.

Puheenjohtajaksi valittiin yksimielisesti autokoulunomistaja Uuno Nummela. Johtokuntaan joka niinkään valittiin yksimielisesti tulivat teknikko Teuvo Kiuru, huoltoaseman hoitaja Paavo Nieminen, liikennöit-

sijä Väinö Ojala, johtaja Unto Simolin, johtaja Olavi Kaihula ja kuljetuspäällikkö Reino Marttinen.

Varapuheenjohtajaksi valittiin kättenostoäänestyksellä Paavo Nieminen ja sihteeriksi yksimielisesti Teuvo Kiuru. Tässä suoritettu äänestys haluttiin suorittaa vain "historiallisena tapauksena", jotta kaikki ei menisi niin yksitoikkoisen yksimielisesti.

Yhdistyksen perustamiskirjan allekirjoittivat puheenjohtaja Uuno Nummela, varapuheenjohtaja Paavo Nieminen ja sihteeri Teuvo Kiuru.

Päätteeksi keskusteltiin vielä yhdistyksen toiminnan ensiaskeleista, mutta niiden ohjaaminen jätettiin johtokunnan ja yhdistyksen seuraavan kokouksen tehtäväksi.

So.

AUTOTEKNIKOT JA SUOMEN AUTOLEHTI

Suomen Autoteknikkojen Liitto on yksi Suomen Autolehden omistajista. Näinollen jokainen SATL:n jäsen on eräs lehden omistajista. Tämä ilmenee m.m. lehden sisällöstä siten, että suurin osa teknillisistä artikkeleista, kuvasarjoista ym. on tekniikkojen käsialaa. Lehden levikissä autoteknikoilla on myös suuret ansiot. Jokaiselle teknikolle tulee lehti. Suomen Autolehdelle palkattiin kuluvan vuoden alussa levikkipäälliköksi toim. Onni A. Rosvall. Hän on jo tutustunut teknikkokuntaan. Siitä huolimatta, että teknikoilla on aikaa niukalti, hän toivoo, että mahdollisimman moni autoteknikko koeltaisi hankkia lehdelle tilauksia. Näin ovat teknikot koko lehden ollessa olon aikana tehneetkin. Voidaanko entisiä saavutuksia vielä ylittää? — siinä on kysymys. Ja se odottaa myönteistä vastausta. Teknikot ovat jo yli neljännesvuosisadan muistaneet omistajavelvollisuutensa lehteä kohtaan. Myös levikkiin nähden. Ei suinkaan odoteta, että teknikot itse tilaisivat lehden jollekin tuttavalleen lahjaksi. Vaikka tilaushinta onkin pieni, on se silti tuntuva nykyaikana. Mutta joskus keskustella jonkun hyvän naapurin — automiehen tai -naisen — kanssa lehdestä. Se kannattaa. Ja näin eivät myös asiamiespalkkiot mene ammttimaisille lehtiasiamiehille, vaan ne jäävät tekniikkojen omiin taskuihin. Lehdellä on nyt koko maata käsittävä asiamiesverkosto kuten kaikilla lehdillä. Nämä asiamiehet kilpailevat nyt tekniikkojen kanssa. Kiitettävän usein on kuitenkin käynyt ainakin tänä syksynä siten, että tilaukset ovat tulleet tekniikkojen kautta. Tämä linja onkin suotava. Toim. Rosvall haluaa uskoa, että teknikot kiinnittävät oman lehdensä levikkiin huomiota ainakin yhtä paljon kuin aikaisempina vuosina.

ONSKI

SÄÄTÖARVOT

Säätöarvopalvelumme on entisestään täydentynyt. Uusi 50 lehteä käsittävä SATL-sarja N:o 2 on jaettu ennakkotilaaajille. Painatuskustannusten nousu valitettavasti aiheutti pienen hinnanousun, mutta ne ovat halvat vielä siltäkin. Katsokaaapa:

ATOY-sarja	800:—
SATL-sarja N:o 1 (50 lehteä)	750:—
SATL-sarja N:o 2 (50 lehteä)	750:—
Säätöarvokansiot	450:—
Kaikki sarjat yhteensä kansineen	2.500:—

Säätöarvoista on teille hyötyä. Tilatkaa säätöarvosarjamme.

Suomen Autoteknikkojen Liitto r.y.
Eerikinkatu 24, Helsinki, puh. 37 705
Postisiirtotili 17335

25 vuotta toimintaa Kotkan seudulla

Kotkan Seudun Auto- ja Moottoritekni-
kot r.y. vietti 25-vuotisjuhlaansa 14.11.59.
Päivän ohjelma aloitettiin jo klo 12.00
"Lauantaisaunalla", jolloin koetimme par-
haamme mukaan pehmittää kutsuvieraitten
selkänahkoja iki omalla saunallamme.

Juhlakokous alkoi klo 16.00 Hotelli Ruot-
sinsalmessa. Yhdistyksemme puheenjohtaja
dipl.ins. P. Moll'in lausuttua juhlayleisön
tervetulleeksi, esitti perustajajäsen johtaja
J. Rainio 25-vuotishistoriikin, selvitel-
tiinä niitä vaikeuksia joita oli olemassa yh-
distystämme perustettaessa. Juhlaesitelmän
piti dipl.ins. Mauri Kurki-Suonio aiheesta
henkilöauto lähitulevaisuudessa. Tämän
jälkeen palkittiin ansioituneita jäseniämme
liiton kultaisella rintamerkillä, johtaja Vilho
Huhtanen, johtaja Vilho Parikka, johtaja
Juho Rainio ja autoilija Artturi Vainio sekä
13 jäsentämme liiton pöytävirillä. Vapaan-
sanat aikana saimme vastaanottaa monen
monet sydämelliset onnittelut ja lahjat
sekä arvokkaan palkintokokoelman toi-
mintamme tukemiseksi.

Illajuhla alkoi klo 20.00 johtaja Rainio

tervehdyspuheella. Tämän jälkeen saimme-
kin nauttia ruumiin ravintoa yhteisen illal-
lisen muodossa. Samassa yhteydessä saime-
me vielä nauttia henkistäkin ravintoa
SATL:n puheenjohtajan osastopäällikkö
Aarno Linnapuomin esittäessä yhdistyksel-
lemme henkilökohtaisen onnittelunsa. Joh-
taja H. Kahrama Helsingin Autoteknikoista
esitti kutsuvieraitten kiitokset. Liiton pu-
heenjohtajalle A. Linnapuomille ojenneettiin
saunaamme esittävä maalaus, koska hänellä
ei ollut tilaisuutta osallistua päivällä järjes-
tetyyn lauantaisaunaan. Samalla annettiin
saunaa esittävä maalaus jäsenillemme Vilho
Parikalle, Juho Rainiolle, Lauri Salmiselle
ja Artturi Vainiolle, niistä monista vaivoista
ja uurastuksesta mitä he ovat saunamme
hyväksi tehneet. Lisäksi heidät nimitettiin,
niin kuin yhdistyksemme ohjelmaan kuu-
luu "Saunaneuvoksiksi". Saunaneuvosten
kiitokset esitti neuvoksista vanhin, Artturi
Vainio ja tämän jälkeen päästiinkin sitten
vapaaseen seurusteluun, mitä jatkui aina
pikkutunneille asti.

ono

Kotkan Seudun Auto- ja Moottoritekni-
kot ovat puhdetöinä rakentaneet oman saunan.

Pikkujoulu Porissa

Siitä tuli tänä vuonna viimeinkin tosi, ni-
mittäin pikkujoulujuhlasta, johon oli kut-
suttu naapuriyhdistykset Tampereelta ja
Raumalta.

Istuessamme syksyn pimeinä iltoina ko-
kouksiamme, loihe puheenjohtajamme lau-
sumaan, että yhteistoiminta on voimaa s.o.
kanssakäyminen naapuriyhdistysten kanssa
on aloitettava. Ja se tapahtuu meidän koh-
dallamme tulevassa pikkujoulujuhlassa.

Ajatus sai kannatusta, ja niinpä ryhdyim-
me pitemmittä puheitta pohtimaan ohjel-
maa sekä samalla tietysti kutsun lähettä-
mistä Tampereelle ja porilaisten ikuisille
kiistakumppaneille raumalaisille.

Kaikki järjestyi aikanaan. Snellmanin
Kauko teki huvimestarin ominaisuudessa
kovaa työtä lyödessään lukkoon suunnitel-
tuja ohjelmia, Lehtojärven Pauli puuhasi
käyntejä metallitehtaalle ja Juseliuksen
Mausoleumiin. Naisyhdistyksemme toi
oman panoksensa ohjelmaan puuhakkaan
puheenjohtajansa, rouva Ollonqvistin joh-
dolla.

Lauantaina 12.12. kun sonnustauduimme
Hotelli Otavaan vastaanottamaan vierai-
tamme, totesimme, että he olivatkin jo tul-
leet. Koska vastaanottoseremoniat sujuivat

näin joustavasti, päätettiin heti siirtyä seu-
raavaan ohjelman kohtaan, tutustumiskäyn-
teihin. Miehet lähtivät metallitehtaalle ja
mausoleumiin rouva Halme.

Palattuamme jälleen Otavaan, odotti vie-
raitamme yhdistyksemme tarjoama kevyt
päivällinen, joka nautittiin hilpeän seurus-
telun merkeissä.

Illalla klo 19.30 pääsimme varsinaiseen
asiaan eli tähän paljon puhuttuun pikku-
joulujuhlaan Hotelli Satakunnan Länsisa-
lissa. Tänne oli kerääntynyt salin täydeltä
yhdistyksemme jäseniä ja vieraitamme Tam-
pereelta ja Raumalta. Kukkin keddolla lois-
tivat niin vieraiden kuin omien jäsentem-
mekin vaimot.

Yhdistyksemme puheenjohtaja Erkki
Ramberg lausui tervehdyssanat mainiten
mm. että tällaiset yhdessäolon hetket lä-
hentävät eri yhdistykset toisiinsa ja samalla
lujittavat keskinäistä yhteenkuuluvaisuutta,
josta seurauksena on luja yhteishenki =
luja liitto.

Tervetuliaismaljat kohotettiin yhteistyön
maljana, ja puuroon päästyämme esittivät
veiraat kiitoksensa. Rauman yhdistyksen
puolesta puhui yhdistyksen puheenjohtaja
Erkki Salo ja Tampereen yhdistyksen puo-
lesta dipl.ins. Niilo Laino.

Ilta jatkui hilpeän yhdessäolo'n merkeissä,
jota lisäsi joukossamme vieraileva herra
Kenonen, Esa Suomisen Vaasan Jaakkoo
ym. Ja kaiken lisäksi tietysti joulupukki,
joka muisti melkeinpä jokaista pikku pake-
tilla.

Pikkutunni olivat jo käsillä, kun tote-
simme, että yhdessäolo tosiaan piristää. Ja
hyvästellessämme päätimme puolin ja toi-
sin jatkaa samaan tyyliin.

A. M-n.

LIITTOKOKOUS ALOITTEET

Liittokokouksen käsiteltäväksi tarkoitetut
asiat on sääntöjen mukaan lähetettävä liit-
toon tammikuun 15 päivään mennessä.

Amerikan maa se on ihmemaa . . .

Suurella touhulla ryhdyimme meille tarjottuun virikkeeseen tarttuen valmistelemaan Amerikan-matkaa, kuten yhdistyksille lähetetyissä kirjeissä on selostettu.

Tarkoituksemme oli käväistä katsomassa siellä rapakon takana ja oikein paikan päällä, minkälaisia varaosia ja tilpehööriä siellä valmistetaan, ja olisiko jotain sellaista laitetta, mitä meidän teillämme liikkuvissa autoissa ei vielä ole. Ja jos vielä olisikin, niin ovatko meidän teillämme ja autoissamme liikkuvat tavarat parempia vai huonompia ja ovatko paljon parempia vai paljon huonompia kuin ne, mitkä liikkuvat; sikäläisissä autoissa tai makaavat sikäläisillä näyttelypöydillä.

Tämänlainen näyttely oli Chicagossa, ja se oli suunnitelmiamme päätavoitteena. Lisäksi oli sitten erinäisiä käyntejä auto-tehtaissa ja sellaisissa suurissa kiittolinjaliikkeissä, jotka "ajavat vain öisin". Ja vielä oli tarkoitus nähdä amerikkalainen auto-korjaamokin.

Näin me siis mietimme, ja näin me sen suunnittelimme. Mutta siellä "suuressa maailmassa" on kaikki niin ihmeellistä. Siellä on atomit, ja siellä tehdään nopeita päätöksiä. Tämä "meidän näyttelymme" siirrettiin kuukaudelta aikaisemmaksi kuin mitä meille oli alunperin ilmoitettu. Ja me olemme hitaita suomalaisia. Kun siihen mennessä oli listoillemme kertynyt matkalle hakukkaita jo 47 henkeä ja maakunnasta ilmoitettiin, että täällä olisi vielä niin ja niin monta, että vieläkö sopii mukaan, niin nyt kun aika siirtyi yhdellä kuukaudella aikai-

semmäksi, ei listoillemme jäänyt enää kehlään. Ja kun sitten ryhdyimme tiedustelemaan, että olisitko sinä ja sinä ja sinä vielä halukas lähtemään, kun pitää jo panna näin töpinäksi, niin vain kolmesta miestä oli määräpäivänä valmiina viivalla ja toiset 13 sen jälkeen, mutta muut sanoivat, että töpinä on liian lujaa.

"Tässä sitä nyt ollaan", sanoi eräs kuuluisa kirjailija teoksena kansilehdellä. Emme lennäköön Amerikkaan. Ja kaikki ne näyttelyn hienoudet ja kaikki se, mikä meidän piti siellä nähdä, jää vain arvoituksena väikkymään mielikuvituksessamme, missä se saa aina vain enemmän tarunomaista loistetta joka kerta lisää, kun kerromme, että siitä matkasta ei tullutkaan mitään, kun ne 13 + 13, menivät ja pilasivat sen huono-onnisen luvuillaan.

Ja toiminnanjohtaja-parka sai taas lisää hopeahohtoisia nauhoja siihen kranssiin, joka kiertää hänen kaljunsu ympärillä.

Kiitos siitäkin vähästä.

Tarvitsemme autoalaa tuntevan miel. tekn. kouluun käyneen

KORJAAMON ESIMIEHEN

sekä kaupallisen koulutuksen omaavat itsenäiseen toimintaan pystyvät

VARAOSAMYYMÄLÄN HOITAJAN

ja

VARAOSAMYYJÄN

Asunnon saannissa avustetaan. Pikaisia tiedusteluja odotamme osoitteella Brahenkatu 12, Turku, puh. 20 700, iltaisin 23 400/Laiho.

Oy ONNI Ab
Turku

Liiton osoite

Yhä vieläkin tulee postia yhdistyksiltä liitolle vanhalla osoitteella, joten pyydämme viivästymisten välttämiseksi käyttämään liiton uutta osoitetta:

Eerikinkatu 24, Helsinki - Puhelin 37 705

AATOS KIKKA KYSYMYSMERKKINÄ

Ystävämme Aatos Kikka astui toimitoomme ystävällisesti hymyillen ja kohteliaasti tervehtien. Vastasimme hymyyn hymyllä ja tervehdykseen tervehdyksellä.

Aatos Kikka jatkoi yhä hymyilemistään ovelan näköisenä, joten tiedustelimme, mitä hänellä nyt on sydämellään.

— Tiedätkös sinä sanoa minulle, mikä on sen ja sen auton kiertokangen pulttien kirstystiukkuus?

— En toki, vastasimme ja tunsimme oman mitättömyytemme näissä teknillisissä kysymyksissä. Muistimme kuitenkin, että tässä saattaisi olla apua liittomme julkaisemista säätöarvotaulukoista, mutta kun olimme nousemassa ottamaan niitä, sanoi ystävämme yhä hymyillen: "Älähän hätäile, minä sanon sen sinulle." Ja niin hän julkaisi tietonsa, mikä tarkistettuna piti paikkansa.

— No tiedätkö sitten mitä määrätään yhdistyslainsäädännössä?

— En varmasti tiedä sitäkään. Lieneekö siinä määräys yhdistyksen koollekutsumisesta tai purkamisesta tai jostain sellaista, mutta tuossapa tuo on lakikirja. Katsotaan.

Ja jälleen Aatos Kikka selvitti meille tarkalleen, mitä kyseisessä lainkohdassa on sanottu.

— Mutta miksi ihmeessä sinä kaikkia näitä asioita kyselet, tiukkasimme häneltä, kun sinä itse pystyt antamaan niihin täsmälliset vastaukset?

— Tulen kokouksesta. Erästä kokouksesta, jossa oli esitelmä ja sen johdosta keskustelua. Siellä esiteltiin esitelmöitsijälle kysymyksiä yksi toisensa perään, joihin hän antoi asiallisen vastauksen. Sitten eräs

naapuri esitti kysymyksen, johon esitelmöitsijä ei voinutkaan antaa varmaa vastausta. Kun kukaan kokouksen osanottajista ei voinut varmuudella vastata hänen kysymykseensä, hän itse nousi uudelleen ja vastasi omaan kysymykseensä ja hymyili sitten itsetietoisesti. Tämän saman tempun hän teki kaksi kertaa.

Sinä kysyit minulta, miksi kyselin sinulta asioita, jotka kuka hyvänsä voi tarvitessaan saada jostain lähdekirjasta.

Tein sen juuri samasta syystä kuin käsitäkseni häntä: saadakseni viisastella sinun kustannuksellasi ja tuodakseni itseni esille. Olin edeltäkin valmistautunut kysymyksiini.

Minua harmittaa se, että esitelmöitsijä tällaisilla kysymyksillä saatettiin yleisön edessä ensin tulkalaa asemaan ja sitten nolattiin. Sellaista ei saisi tapahtua.

Jos kysymys esitetään asiallisessa ja rakentavassa hengessä, on se tietenkin paikallaan, mutta jos esitelmöitsijä on välttämättä "saatava kiinni", on se jo epäasiallista viisastelua. Ei niin viisasta olekaan, jota ei kiinni saisi, jos siihen edeltäkin valmistuu.

— Tiedätkö, mitä minä nyt aion tehdä? kysyi Aatos Kikka jälleen ovelaa hymyään jatkaen.

— Sinä olet tänään personoitunut kysymysmerkki ja luvalla sanoen hiukan kummallinen. En tietenkään voi arvata, mitä sinä aiot ja ajattelet.

— Minä aion lähteä. Olen toimittanut asiiani. Toivottavasti kerrot tästä siinä lehdessäni. Terve vain.

— Näin tapahtukoon. Hei, hei.

Tarinaa Turusta

Turun Autoteknikkojen marraskuun kokoukseen oli jäseniä saapunut salin täydeltä. Illan esitelmöitsjänä toimitusjohtaja W. Laiho pakinoi matkoistaan Itä- ja Länsi-Saksaan sekä Ranskaan.

Saksan autonäyttelyissä tekemistään havainnoista toimitusjohtaja Laiho mainitsi, että niissä tuntuu nykyisin melkein siltä kuin suurempi huomio keskitettäisiin kaikkiin niihin lisätarvikkeisiin ja -laitteisiin, jotka auton mukana seuraavat tai siihen voidaan myöhemmin hankkia, kuin itse autoon. Linja-autojen suhteen kertoja sanoi panneensa merkille, että yhä enenevässä määrin ollaan siirtymässä malleihin, joissa moottori on sijoitettu auton takapäähän. Ranska soveltaa tällä kertaa liikenteen alalla todella radikaalista keksintöä. Pariisissa näet autoilija, joka on unohtanut ajoneuvonsa parkkeerauspaikalle yli sallitun ajan, havaitsee aikaossaan sillä uudelleen lähteä liikkeelle, että koko auto on hävinnyt näkyvistä. Poliisi on nimittäin vienyt hänen autonsa jonnekin tällaisia tapauksia varten varattuun autojen kokoamispaikkaan, joita on kaupungin ympäristössä monta, ja ne saattavat sijaita 30 à 40 km:n päässä em. parkkeerauspaikalta. Auton omistajan on vaikeaa saada selville, mihin kokoamispaikkaan hänen autonsa on viety, mutta löydettyään sen vihdoinkin, hän saa sillä lähteä kotiinsa maksamalla auton siirtokului, joita laskettaessa ei liene noudateta kaikkein alhaisinta taksaa. — T. W.

Onnittelemme

Tammikuussa

60-VUOTIAITA:

- 9.1. Dipl.ins. Atte Rainio, Valhallank. 12 A, Helsinki
31.1. Johtaja Thure Lindblom, Turku

50-VUOTIAITA:

- 7.1. Johtaja Aarne Alitalo, Turku

Helmikuussa

60-VUOTIAITA:

- 11.2. Toimitusjohtaja Aarne Mälkiä, Laurinkatu 28, Lohja
12.2. Johtaja Lauri Lind, Tapionkatu 7, Tampere
24.2. Johtaja B. M. Lehtonen, Elimäenkatu 5 A, Helsinki

50-VUOTIAITA:

- 7.2. Työnjohtaja Eino J. Kenkkilä, Väinölätkatu 2 B, Helsinki
11.2. Liik.tark. Unto Petäjästä, Urheilumaja, Kaleva
22.2. Tekn. joht. Eino U. Heikkinen, Heliituskatu 3, Kuopio

Maaliskuussa

70-VUOTIAITA:

- 21.3. Kapteeni Arthur Blomqvist, Töyrytie 4 B, Maunula

50-VUOTIAITA:

- 3.3. Edustaja Veikko Vaana, Vainionk. 16, Tampere
25.3. Työnjohtaja Lauri Halme, Lauttakylä

AUTOTEKNIKKOJEN UUTISIA

Julkaisija:

Suomen Autoteknikkojen Liitto r.y.

Päätoimittaja:

Aarne Sinervo

Toimisto:

Eerikinkatu 24, Helsinki, puh. 37 705

Ilmestyy:

Vähintään 4 kertaa vuodessa.

Tilauhinta:

300:— vuosikerta